

Од Пушкинове рођења сто педесет година

Пушкин живи. Њае објективна није дан његова рођења

него његов рођендан, и дан наше жерке љубави према њему. Од детињства га заво-
 је сви који на њему уче руску књигу: бав је јано све се одмах разуме живео
 Пушкин, жив је Пушкин, и јасно као зора све што је писао: пророчтво, скутае, за-
 латак Русије, невоље простог пука, ~~невоље~~ ^{његове} ~~ичке~~ невоље развнпетога аристократа.
 Све је разумљиво, јер је свеистина. И ^и ~~окачењачки~~ стихови ^{најпростијим} прве младости. И пре-
 певи народних омаски стилом ~~највише~~ ^{артизмом} најсавршенијим. И велико-
 га стила драма Борис Годунов ^{савим} ускоро изаћи ће превод на наш језик у
 издању Просвете. И ^{језички} ~~и~~ роман и приче у прози, уз ~~језички~~ ^{језички} израз који је спој свега
 што је стихски најбоље у руском, француском и енглеском језику.

Пушкин је много знао, био студиозан и при студији
 и стваралачком раду до краја строг, сабран, чист. Темпераментом лиричар, карак-
 тером реалист. При раду: истина и разум — чувена Пушкинова хладна инспирација.
 Рекли бисмо да је Пушкин нештој основици тако много волео Бајрона — јер, у њи-
 говеку Бајрона у поезији издржао би допока, а онда окренуо на руску. Обојица
 плаховити, па и разуздани ^{романтичари} ~~романтичари~~, по реалистички су чували и ценили разум,
 мозак. Бајрон, кад је легао да више не устане, одбијао је даима да му текари из-
 изнаде количину крви. Један лекар се тад реви: Не допустите ли, опасност је по
 мозак ваш. — Одмах је несрећни човек пружио мишину да му отворе вену. Када је
 Пушкина пред последњи његов дабој у животу притиснукаоица свака невоља и уј-
 реда, ~~могао~~ ^{до} ~~оцајати~~ ^{говорио} је: да се разбожим, да се убијем, али док сам жив
 мозак да ме не изневери. Бајрон је писао о температури ~~мрава~~ ^{мрава} у човеку кад сед-
 не да ради. Пушкин поменуемо и не можемо доста ^и ~~и~~ познатом писму Жуковском ^{пома-}
~~мо~~ ^{мо} ~~је~~ ^{је} о хладној инспирацији. Ми то сматрамо његовом формулом о реализму умет-
 ника: у темпераменту се не може бити друго до лиричар и романтичар, у каракте-
 ру не сме бити друго до реалист, иначе се не може писати ни лепоте ни истине.
 Пушкин је са ~~Пушкиновим~~ својим оплемењеним реализмом био хладан господар над сваним пред-
 метом који је обрађивао и над самим собом. Био је до претераности критичан на
 форму и садржину својих текстова — није ли у скромности баратинскога стављао

